

[In Finnish, p. 3, In English, p. 5]

No. 426

2196/473591-93

Gesandter von Blücher (Helsinki) an Staatssekretär von Weizsäcker

Kilo, den 7. Dezember 1939

Sehr verehrter Baron Weizsäcker!

Für Ihr liebenswürdiges Schreiben vom 2. d. M. erlaube ich mir, Ihnen herzlich zu danken. Dieser Dank bezieht sich besonders auf die verständnisvollen - ich möchte fast sagen - trostreichen - Worte, die Sie für die unerquickliche Lage finden, in die die Ereignisse mich hinein getrieben haben.

Sie schreiben, nun sei das "Verhängnis doch über mein Gastland hineingebrochen". Das ist nur zu wahr und ich nehme natürlich starken persönlichen Anteil an den Menschen und Dingen, die mir vertraut und lieb geworden sind. Aber meine wahren Befürchtungen gelten weniger Finnland als Deutschland. Ich kann mich dem Eindruck nicht entziehen, daß mit dem Angriff der Russen auf Finnland ein Verhängnis auch über Deutschland hereinbricht.

Ich entnehme aus Ihrem Instruktionstelegramm Nr. 442 vom 5. Dezember, daß die in meinem Telegramm Nr. 388 vom gleichen Tage angeregte Einschaltung in Verständigungsversuche nicht mehr in Frage kommt. Dann muß der Strom der Ereignisse also ungehemmt weiter rollen, ohne Damm und ohne Deiche.

Wer hier Gelegenheit hat, die einmütige Entschlossenheit des zwar kleinen, aber zäh - verbissenen, sportlich gestählten und militärisch tüchtigen Volkes zu sehen, wer das Land mit seinen Sümpfen, Seen, Felsen, Wäldern und rauhen Klima kennt, der kann schwer glauben, daß die Russen leichtes Spiel haben werden. Im Gegenteil, der Krieg kann lange dauern und mag den Russen manche Niederlage und muß ihnen schwere Verluste eintragen.

Der Krieg wird sich voraussichtlich so abspielen, daß die Russen angesichts der schweren Zugänglichkeit der finnischen Küste auf jedes Landungsmanöver verzichten, daß sie ihre Landstreitkräfte an der Karelischen Enge und nördlich des Ladogasees einsetzen und dort um jeden Fußbreit Bodens kämpfen müssen. Während dem werden sie versuchen, durch Bombenangriffe größten Ausmaßes Städte, Fabrikanlagen, Eisenbahnen und Brücken zu zerstören, um die Widerstandskraft des finnischen Volkes zu zermürben. Da Städte und große Anlagen evakuiert sind, werden die Russen mit ihrem Vorgehen nur Sachschaden anrichten. Schon nach einigen Monaten wird dieses blühende Land, das in den 20 Jahren seiner Selbständigkeit seine Agrarproduktion verdoppelte und seine Industrieproduktion verdreifachte, in einen Trümmerhaufen verwan-

delt sein.

Damit ist das Volk noch nicht unterworfen, denn es ist in allen Kreisen bereit, zu primitivsten Verhältnissen Zurückzukehren und den Freiheitskampf weiterzuführen. Aber für uns scheidet damit Finnland als Lieferant wichtigster Kriegsrohstoffe - Kupfer, Molybden und eventuell später Nickel und Erz - sowie tierischer Lebensmittel - vor allem auch Fisch aus dem Eismeer - aus. Herr van Scherpenberg kann Ihnen im einzelnen ausführen, was das für uns bedeutet.

Dazu kommt, daß das einzige Meer, auf dem unsere Schiffe bisher wie in Friedenszeiten Handel und Verkehr vermitteln konnten, Kriegsgebiet wird mit Minengefahr und allen weiteren Einschränkungen.

Schließlich ist gar nicht zu übersehen, wieweit der Brand im Norden läuft, nachdem Rußland jetzt die Fackel des Krieges ins finnische Territorium geschleudert hat. Erzbezug aus Schwefel und ähnliche Fragen drängen sich von selbst auf.

Zusammenfassend möchte ich sagen, daß Rußland, das keinerlei Werte in Finnland oder im übrigen Norden zu verlieren hat, sein jetziges Vorgehen aus deutscher Tasche bezahlt. Das russische Unternehmen kostet Deutschland

1. Lahmlegung des Schiffverkehrs nach Finnland.
2. Aufhören des Handels mit Finnland.
3. Evakuierung des gesamten Deutschtums und Verschleuderung der von den Deutschen in jahrzehntelanger Arbeit geschaffenen Werte.
4. Gefahr der Lahmlegung des gesamten Ostseehandels und der Ausdehnung des Krieges auf den übrigen Norden.

Ich brauche Ihnen zum Schluß nicht zu versichern, daß ich mich in allen Unterhaltungen Dritten gegenüber streng an die gegebenen Instruktionen halte, aber meinen Vorgesetzten gegenüber betrachte ich es als meine Pflicht, die Gedankengänge zum Ausdruck zu bringen, die sich aus der Perspektive meines Postens ergeben.

Wenn ich eine Bitte äußern darf, so ginge sie dahin, daß Sie Herrn von Grundherr Kenntnis von diesem Briefe geben.

Ich schließe mit nochmaligen Dank für Ihre freundlichen Zeilen, bitte um Handkuß bei der Baronin, wünsche Ihnen insbesondere für Ihre im Felde stehenden Söhne alles Gute und bin mit Heil Hitler

stets Ihr ergebenster

(gez.) Blücher

[Akten zur deutschen auswärtigen Politik, Serie D, Band VIII (4Sept -18März1940), Kepler 1961]

No. 426

2196/473591-93

**Lähettiläs von Blücher (Helsinki) Saksan ulkoministeriön
valtiosihteeri von Weizsäckerille**

Kilo, 7. joulukuuta 1939

Hyvä paroni Weizsäcker!

Monet kiitokset ystävällisestä kirjeestänne tämän kuukauden 2. päi välttä. Kiitos erityisesti ymmärtävistä - haluaisin melkein sanoa lohduttavista sanoista - joita olette löytänyt siitä epämiellyttävästä tilanteesta, johon olosuhteet ovat minut pakottaneet.

Kirjoitatte, että nyt "katastrofi on laskeutunut isäntämaani päälle". Se on liiankin totta, ja minulla on tietysti voimakas henkilökohtainen myötätunto niitä ihmisiä ja asioita kohtaan, jotka olen oppinut tuntemaan ja rakastamaan. Mutta todellinen huolenaiheeni koskee vähemmän Suomea kuin Saksaa. En voi välttää vaikutelmaa, että venäläisten Suomeen hyökkäyksen myötä katastrofi on laskeutumassa myös Saksan päälle.

Ymmärrän sähköitse saadusta ohjeestanne no. 442, 5. joulukuuta, että kaikki osallistuminen niihin sovintoyrityksiin, joita ehdotin sähköissänini nro 388 samalta päivältä, on nyt poissuljettu. Ja siten tapahtumien virran on saatava kulkea vapaasti, ilman patoa tai ojaa.

Jolla on täällä ollut tilaisuus tarkkailla tämän kansakunnan päättävistä yksimielii syyttä ja, vaikka kansana se on pieni, se on sitkeä, urheilun terästävä ja sotilaallisesti kykenevä, tuntee maan soineen, järvineen, kallioineen, metsineen ja sen ankaran ilmaston, sen on vaikea uskoa, että venäläisillä tulee olemaan helppoa sen kanssa. Sota voi päinvastoin kestää pitkään, saattaa johtaa venäläiset moneen tappioon ja aiheuttaa heille vakavia menetyksiä.

Sota tulee todennäköisesti kulkemaan seuraavasti: Koska Suomen rannikko on luoksepääsemätön, venäläiset luopuvat kaikista mairinnousuyrityksistä ja tulevat käyttämään maajoukkojaan Karjalan kannaksella ja Laatokasta pohjoiseen, missä heidät pakotetaan taistelemaan jokaisesta askeleen mitasta. Samanaikaisesti he yrittävät tuhota laajoilla ilmapommituksilla kaupunkeja, tehtaita, rautateitä ja siltoja murtaakseen Suomen kansan vastarintakyvyn. Koska kaupungit ja suuret tehtaat on evakuoitu, venäläiset aiheuttavat tällä toiminnalla vain omaisuusvahinkoja. Muutaman kuukauden kuluessa tämä kukoistava maa, joka itsenäisyyden kahden kymmenen vuoden aikana on kaksinkertaistanut maataloustuotantonsa ja kolminkertaistanut teollisuustuotantonsa, muuttuu rauniokasaksi.

Tämä ei tarkoita kansan häviämistä, sillä kaikki kansankerrokset ovat valmiita palaamaan primitiivisiin oloihin jatkaakseen vapaustaisteluaan. Mutta meille tämä tarkoittaa, että Suomi poistuu olemasta toimittaja tärkeimmille sotaraaka-aineille - kuparille, molybdeenille ja mahdollisesti myöhemmin nikkeli- ja raudalle - ninkuin myös eläinperäisille elintarvikkeille - ennen kaikkea Jäämeren kalalle. Herra van Scherpenberg voi kertoa teille yksityiskohtaisesti, mitä tämä tarkoittaa meille.

Lisäksi ainoa meri, jolla aluksemme ovat tähän mennessä voineet harjoittaa kauppaa siten kuin rauhan aikana, tulee sotänäyttämöksi miinavaaroinen ja kaikkine muine rajoituksineen.

Ja lopuksi ei voida mitenkään ennustaa, kuinka pitkälle palo pohjoisessa jatkuu nyt, kun Venäjä on heittänyt sodan soihkun Suomen alueelle. Sellaiset kysymykset, kuin rautamalmin saata vuus Ruotsista, nousee esiin väistämättä.

Yhteenvedon haluaisin sanoa, että Venäjä, jolla ei ole mitään menetettävää Suomessa tai muualla pohjoisessa, maksaa nykyiset otteensa Saksan taskusta. Venäjän toiminta maksaa Saksalle:

1. Suomeen suuntautuvan meriliikenteen halvaantumisen;
2. Kaupankäynnin lakkaamisen Suomen kanssa;
3. Koko saksalaisen kansanryhmän evakuoinnin ja sen varallisuuden haaskaamisen, jonka saksalaiset ovat luoneet vuosikymmenten työn aikana;
4. Vaaran koko Itämeren kaupan halvaantumiselle ja sodan jatkumiselle muualla Pohjolassa.

Lopuksi minun ei tarvitse vakuuttaa teille, että noudatan tiukasti annettuja ohjeita kaikissa keskusteluissa kolmansien kanssa, mutta esimiesteni kanssa pidän velvollisuutenani ilmaista ne ajatukset, jotka nousevat virka-asemastani katsoen.

Jos voin esittää pyynnön, sopisiko, että antaisitte tiedon tästä kirjeestä herra von Grundherille.

Kiitos vielä kerran ystävällisistä riveistänne. Suutelen paroonittaren kättä ja toivotan hänelle ja teidän kentällä palveleville pojillenne kaikkea hyvää. Tervehtimällä teitä 'Heil Hitler'

teille altis

(merk.) Blücher

No. 426

2196/473591-93

**German Minister Blücher (Helsinki) to State Secretary Weizsäcker
in German Foreign Office**

Kilo, December 7, 1939.

DEAR BARON WEIZSÄCKER: Thank you very much for your kind letter of the 2nd of this month. Thank you in particular for the understanding - I should almost like to say consoling -words which you find for the unpleasant position into which circumstances have forced me.

You write that now "disaster has descended upon my host country". That is only too true, and of course I have a strong personal sympathy for the people and things that I have come to know and to love. But my real concern is less for Finland than for Germany. I cannot avoid the impression that with the attack by the Russians on Finland a disaster is also descending upon Germany.

I gather from your telegraphic instruction No. 442 of December 5 that any participation in attempts at a settlement, which I suggested in my telegram No. 388 of the same day, is now out of the question. And thus the current of events must flow on freely, without dam or dike.

For someone who has had an opportunity here to observe the resolute unanimity of this nation, which, though small, is tenacious, hardened by sports, and militarily proficient, for someone who knows the country with its swamps, lakes, cliffs, forests, and harsh climate, it is difficult to believe that the Russians will have an easy time of it. On the contrary, the war may last a long time, may bring the Russians many a defeat and must cause them severe losses.

The war will probably take the following course : The Russians, because of the inaccessibility of the Finnish coast, will forego any landing attempt and will employ their land forces at the Karelian Isthmus and north of Lake Ladoga, where they will be forced to fight for every foot of ground. At the same time they will try to destroy cities, factories, railroads, and bridges by air raids on a very large scale, in order to crush the resistance of the Finnish people. Since the cities and large factories have been evacuated, the Russians will cause only property damage by this action. Within a matter of a few months this flourishing country, which in the twenty years of its independence has doubled its agricultural production and tripled its industrial production, will be transformed into a heap of rubble.

This will not mean the defeat of the people, for all elements are willing to return to the most primitive conditions and continue their fight for freedom. But for us this means that Finland is

eliminated as a supplier of very important raw materials for the war copper, molybdenum, and possibly later nickel and iron and also animal foods, especially fish from the Arctic Ocean. Herr van Scherpenberg can tell you in detail what this means to us.

Furthermore, the only sea on which our ships have heretofore been able to carry on trade and commerce as in peace time will become a theater of operations with the danger of mines and all other restrictions.

And finally it can in no wise be predicted how far the conflagration in the North will extend now that Russia has hurled the torch of war into Finnish territory. Questions such as the ore supply from Sweden arise inevitably.

In summary I should like to say that Russia, which has nothing whatever to lose in Finland or the rest of the North, is paying for her present course out of Germany's pocket. The Russian action is costing Germany :

1. Paralysis of shipping traffic to Finland ;
2. Cessation of trade with Finland;
3. Evacuation of the entire German element and squandering of the assets that the Germans have created by decades of work;
4. Danger of paralysis of all Baltic Sea commerce and of extension of the war to the rest of the North.

In closing I do not need to assure you that I am keeping strictly to the instructions given me in all conversations with third parties, but with my superiors I consider it my duty to express the thoughts which, arise from the perspective of my post.

If I might ask a favor, I should appreciate your informing Herr von Grundherr of this letter.

Thank you once more for your friendly lines. I kiss the Baroness's hand; I wish her and your sons in the field all best. I am with Heil Hitler

always your most devoted

(sign.) Blücher

[Documents on German foreign policy 1918-1945. Series D. Volume VIII. No. 426. Washington, Department of State, publication 5436, 1954.]